

Warszawa, 7 października 1937 r.

URZĄD PATENTOWY



F 419 1/32



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25324.

Kl. 72 f, 1.

Bolesław Janiszewski
(Warszawa, Polska).

Celownik do nocnego strzelania z karabinów maszynowych umieszczonych na samolotach.

Zgłoszono 9 maja 1935 r.
Udzielono 13 sierpnia 1937 r.

Znane nocne przyrządy celownicze do karabinów maszynowych lotniczych posiadają muszki oraz pierścienie celownicze, pociągnięte masą świetlną. Wskutek szybkiego zużycia się masy świetlnej przyrząd celowniczy jest użyteczny podczas bardzo krótkiego czasu oraz jedynie podczas bardzo ciemnych nocy.

Próby stosowania żarówek elektrycznych, rzucających przez szparę snop światła na muszkę wiatrową i przeziernik, też zawiodły, ponieważ oświetlenie muszki wiatrowej w każdym położeniu okazało się niemożliwe, gdyż muszka wiatrowa musi mieć możliwość obracania się w dowolnym kierunku o 360°.

Powyższe wady usuwa celownik nocny według niniejszego wynalazku, którego przykład wykonania przedstawiono na rysunku.

Fig. 1 przedstawia przeziernik kołowy w widoku z przodu, a fig. 2 — muszkę wiatrową.

Celownik według wynalazku składa się z przeziernika kołowego i muszki wiatrowej.

Przeziernik kołowy składa się z podstawy 7, w której umieszczona jest żarówka 6, pierścienia celowniczego 1 i wydrążonego słupka 5, na którym jest umieszczony przeziernik 2, powleczonej z zewnątrz masą, tworzącą powierzchnię lustrzaną 3,

skierowaną do wnętrza przeziernika 2. Na tylnej stronie przeziernika 2 część jego powierzchni pozostawiona jest bez lustra, wskutek czego tworzy się obrączka świecąca 4.

Muszka wiatrowa, przedstawiona na fig. 2, posiada podstawę 16, w której obraca się słupek 17 wraz ze skrzydełkami 13 i podstawą 11 muszki. Podstawa 11 muszki jest połączona ze skrzydełkami 13 za pomocą ramion 14. Na podstawie 11 muszki umieszczona jest żarówka 10, tworząca punkt celowania muszki.

Przeziernik 2 posiada dowolne wymiary, np. w tym przypadku takie same, jak przeziernik do karabina maszynowego lotniczego.

Przy słabym oświetleniu dziennym lub nocą włącza się żarówkę 6 do baterii kieszonkowej, wskutek czego promienie świetlne rzucane przez tę żarówkę do wnętrza słupka 5 trafiają do lustrowanej z zewnątrz pierścieniowej przestrzeni 3 przeziernika i odbijają się we wszystkich kierunkach, tak że miejsce nie pokryte masą lustrzaną tworzy jarzącą się obrączkę 4.

Natężenie światła reguluje się opornikiem dostosowując je do potrzeb.

Muszka wiatrowa kształtem i wymiarami nie różni się od znanej muszki wiatrowej. Różnica polega jedynie na tym, że zamiast słupka muszki zwyczajnej osadzone żarówkę.

Po włączeniu źródła prądu zapalają się żarówki 6 i 10, przy czym żarówka 6 oświetla szczelinę 4 w przezierniku, a żarówka 10 służy za muszkę. Dzięki temu można w

nocy widzieć muszkę i przeziernik nie podlegając oślepieniu przez świecące się części celownika, przy czym widzi się cel, obramowany przeziernikiem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Celownik do nocnego strzelania z karabinów maszynowych, umieszczonych na samolocie, znamieny tym, że jego muszka wiatrowa posiada żarówkę elektryczną (10), umieszczoną na podstawie (11) muszki karabina maszynowego, a przeziernik posiada świecącą się obrączkę (4), naswietlaną inną żarówką elektryczną.

2. Celownik według zastrz. 1, znamieny tym, że przeziernik (2) tworzy pierścień wykonany z materiału przezroczystego, otoczony powierzchnią lustrzaną (3), skierowaną do jego wnętrza.

3. Celownik według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że przeziernik jest osadzony na pustym wewnątrz słupku, zawierającym żarówkę, która oświetla lustrzane wnętrze przeziernika.

4. Celownik według zastrz. 3, znamieny tym, że na tylnej stronie przeziernika część jego powierzchni jest pozostawiona bez lustra, tak iż tworzy świecącą się pierścieniową szczelinę.

5. Celownik według zastrz. 1 — 4, znamieny tym, że natężenie światła części celownika daje się dowolnie regulować przez wprowadzenie odpowiednich oporów.

Bolesław Janiszewski.

